

Телефонните комуникации

Официално се знае, че телефонът е въведен в България през 1879 г. Тогава е направена телефонна връзка между кабинета на губернатора на град Пловдив и канцеларията му.

Първата опити за такъв тип комуникация, обаче, са 2 години по-рано. За първи път у нас телефонна връзка е осъществена в сегашния град Пордим. Това става през 1877 г. по време на Руско-турската война при обсадата на Плевен. Свързали са се крал Карол I от шаба на румънската армия и княз Николай Николаевич от шаба на руската армия.

Първата междуселишна телефонна връзка в България е осъществена през 1891 г. между София и Пловдив.

В световен мащаб първата те-

лефонна връзка е осъществена съвсем малко по-рано – на 10 март 1876 г. Тогава се случва едно знаменателно, което буквално променя пътя на човечеството. Александър Греъм Бел провежда първия успешен телефонен разговор, като за първи път на разстояние се предава човешка реч. За целта е бил използван течен предавател, който пренася знаменитите вече думи на Бел "Господин Уотсън, елате, искам да ви видя" до неговия асистент в съседната стая.

Три дни по-рано - на 7 март

– Бел получава патент за изобретението си, което описва като "метод и апарат за предаване на глас и други звуци по телеграфен път чрез създаването на електрически трептения, подобни на тези на въздуха, съпътстващи глас или други звуци". С течение на деетилетията влияние на това изобретение нараства неимоверно и така води до появата на мобилните комуникации. 97 години по-късно, на 3 април 1973 година, служителят на Motorola Мартин Купър провежда първият в света мобилен разговор.

Дарението от часовници от Теодор Димитров

шевни и пишешни машини, както и многобройна колекция от часовници, части и инструментариум от средата на XIX в до 80-те години на XX в.

Теодор Димитров (1932-2002) е дългогодишен заместник библиотекар на библиотеката на ООН в Женева. Страстен колекционер. Роден е в София. Завършил е през 1955 г. славянска и романска филология в Букурещ.

През 2007г. българската държава получава едно от най-големите дарения през последните 20 г. – къщи в Шамбези, Женева, и имение близо до Жекс, Франция, с цялото имущество и колекции в тях.

Българското правителството през 2008-2009 г. отпуска един милион лева за пренасянето на дарението, за реставрацията и консервацията на предметите с художествена стойност в него и за експонирането им в музеи и галерии.

От имуществото на Теодор Димитров на Националният политехнически музей са предоставени предметите с техническа насоченост – битова техника,

Две години след това печели конкурс за работа в библиотеката на ООН в Женева. От 1960 г. завежда отдел "Комплектоване и каталогизация". Той е един от първите българи, които след Втората световна война работят в международни организации и единственият българин с безсрочен договор през този период. Автор е на Работна програма за въвеждането на United Nations Bibliographic Information System (UNBIS) в Женева, внедрена през 80-те години, която и днес се използва в библиотеките на световните организации. След пенсионирането си през 1992 г. защитава докторат по политически науки към Института за висши международни изследвания на Университета в Женева.

Умира в Женева на 17 август 2002 г. Дни преди смъртта си завещава цялото си движимо и недвижимо имущество на Република България.

ТЕХНИТАРЧЕ

ИЗДАНИЕ НА НАЦИОНАЛЕН ПОЛИТЕХНИЧЕСКИ МУЗЕЙ

Работно време: от понеделник до събота 9 – 17 ч.; Почивен ден: неделя

За информация: София, ул. "Опълченска" 66, тел. 029318 018, 028324 062, 028313 004.

E-mail: polytechnic@abv.bg; www.polytechnicmuseum.org

Графичен дизайн, предпечат и печат "Алфа Стар" ЕООД, alfa_star@mail.bg

Издание на Националния политехнически музей

www.polytechnicmuseum.org

polytechnic@abv.bg

Изложба "И ние бяхме деца"

На 15.12.2017 г. от 11:00 ч. в експозицията на Националния политехнически музей беше открита гостуващата изложба от Исторически музей – Попово "И ние бяхме деца". Тя представя играчки от първата половина на XX век. Наред със самоделните играчки от парцали, дърво и тел, които са масови в този период, не само за селските деца, но за градските "гаврошовци" са показани и образци от серийни игри и играчки. Сред тях са кукли от различни видове и размери, дет-

ски кола, тротинетки и други забавни детски предмети. Част от играчките са тематични – шевни машини, кораби, локомотиви – и отговарят напълно на профила на НПТМ. Сред атракциите в експозицията е бебешка количка от ракета, от края на XIX век, произведена във Виена. Като фон на играчките са 10 голямоформатни постера със снимки на деца от съответната епоха. Това провокира зрителя да погледне в детството по друг начин, с носталгия, с тъга, но и с усмивка.

на стр. 2

ТЕХНИТАРЧЕ

3 стр.

Модел на тролейбус ЗиУ-682

ТЕХНИТАРЧЕ

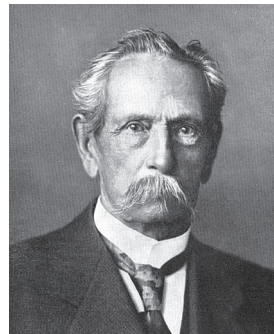
Историята на първия автомобил

Историята на първия автомобил

Автомобилът промени света завинаги. Пра-родителят на съвременния автомобил (с двигател с вътрешно горене) се появява в Германия преди повече от век. Негов "баша" е германският изобретател Карл Бенц.

А ето как започва всичко...

Карл Бенц

Годината е 1869-та. Един ден, пътувайки с файтон заедно с бъдещата си съпруга Берта, германският инженер Карл Бенц – обещава, че до няколко години човечеството вече няма да има нужда от коне и файтони. По онова време една доста утопична мисъл. И доста мъглява. Тогава Бенц фантазира за локомотиви без релси, които свободно се движат по пътищата и поляните. Бил ли е германският изобретател с всичкия си, изричайки подобна утопична мисъл във време, когато нито една машина не е била по-силна от коня, и когато никой не е могъл да си представи файтон без впрегнато животно отпред?

Всяко начало е трудно...

Във времето на индустриализацията парните машини са на мода. Но мястото на тези тежащи тонове метални чудовища, бълващи огън, все пак е било във фабриките и върху релсите. И никой не е могъл да си ги представи между хората на пътя. Точно обратното - тогава много хора са изпитвали страх от техническата революция.

"Ако бяхте попитали хората какво си пожелават, те щяха да отговорят - по-бързи коне", бе казал Хенри Форд, който през 1913 г. въвежда в автомобилните си фабрики поточната лента. Именно новата работна среда, която Чарли Чаплин пародира във филма си "Модерни времена" от 1936 година, прави автомобила по-достъпен за хората. Днес знаем, че пионери като Хенри Форд и Карл Бенц проправят пътя към днешното "подвижно" общество.

От създаването на автомоби-

Макет на триколката на Бенц от експозицията на Националния политехнически музей

ла до сега са произведени общо 2.4 милиарданройки. Бързото му разпространение променя живота на хората и скъсява разстоянията между градовете и страните по света. До края на 19-ти век

хората почти не са напускали родното си място. С помощта на автомобила обаче те започват да опознават света. И никак не е чудно, че защитената с патент моторна кола на Карл Бенц е обявена за най-важното техническо изобретение, открило пътя към 20-ти век.

Историята на първия автомобил обаче не е безоблачна. Докато Карл Бенц работи върху изобретението си, съпругата му Берта е принудена да продаде и последното си бижу, за да спаси семейството си от глад. За капак полицията забранява на Бенц да шофира. Тогава съпругата му Берта се качва на моторната триколка, конструирана от съпруга ѝ, и заедно с двамата си големи синове тръгва да обикаля Германия, за да възвести раждането на съвременния автомобил.

Още едно германско изобретение...

Тогава тримата изминават разстоянието от 106 километра от Манхайм до Пфорцхайм. При изкачвания те често слизали, за да бутат, тъй като моторът на първата кола бил слабичък.

Изпитанията продължавали и при спусканията - единственото предно колело, което в триколката на Карл Бенц било доста нестабилно, буквално треперело от скоростта, а несъвършената ръчна спирачка едва успявала да удържи тежаштата 360 кг. моторна кола при спусканията. На път за къщи Берта помолила един обушар да облицова с кожа износените спирачни дискове. И така изобретила спирачните накладки.

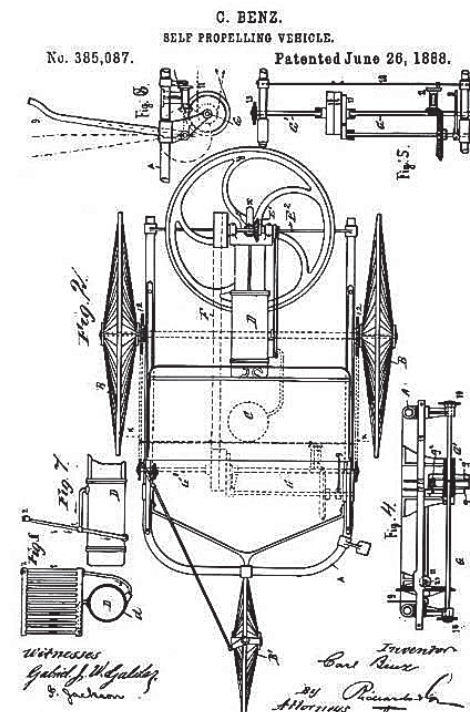
По онова време автомобилната треска още не била обхванала света - тогава все още е нямало истински пътища между населени-

Берта Бена кара автомобила

те места, нито знаци и указателни табели. Бензиностанциите още не били изобретени, а бензинът се продавал в аптеките, най-напред като средство за почитване.

Две години преди Карл Бенц да конструира първата кола, друг германски изобретател - Николаус Аугуст Ото - открива 4-тактовия двигател. В него горивната смес се възпламенява на електрически

Илюстрация към патента на колата

принцип, което прави възможно използването дотогава газ за гориво да бъде заменен с доста по-лесния за транспортиране бензин.

Източник: <http://www.dw.com/>

Изложба "И ние бяхме деца"

Изложбата е допълнена с експонати от фондовете на НПТМ. Музеят представя колекцията от детски играчки, дарена от Джон Червенка. Играчките са ръчно изработени и изрисувани от самия него. Авторът им черпи вдъхновение от "Златната ера на играчките" и следва техниките за тяхната направа от XIX век, като използва само опростени инструменти.

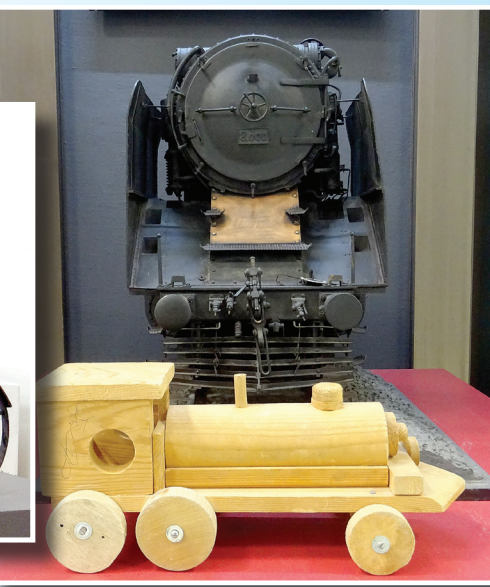

На откриването имаше изненада - специална "ретрохимична" демонстрация и дискусия на тема: "По-екологични ли са играчките на баба от моите?"

В навечерието на коледните празници, изложбата беше прекрасен подарък за децата

и всички, които продължават да носят детето в себе си. Тя беше и част от специалните събития, които НПТМ организира по повод своя 60 годишен юбилей.

Модел на тролейбус ЗиУ-682

В края на 2017 г. Националният политехнически музей получи като дарение от Дариан Георгиев (Моделни Градски Транспорт) изработен през 2015 г. макет на тролейбус ЗиУ-682. Този модел тролейбуси са произведени в СССР/Русия в периода 1966-2011 г. в над 45000 екземпляра. Това е най-масово разпространеният модел в България, като представители на марката са обслужвали линии в София, Пловдив, Бургас, Стара Загора, Русе, Добрич, Габрово, Велико Търново, Хасково, Перник, Плевен, Враца и Пазарджик. В момента тролейбуси ЗиУ все още се движат във Враца, Плевен и Хасково.

Моделът, заедно с други временно предоставени макети на трамваи, автобуси и тролейбуси, движали се в българските градове, е част от изложбата "И ние бяхме деца", която бе открита на 15-ти декември в експозицията на музея.

